

ՄԱՏԵՎԱԳՐԱԿԱՆ

ԱՆԵՔՍԱՆԴՐԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԿԱԹԱՆԵՐ

ԳՐԻԳՈՐԻԱՆ ԿԹՂ. ԱՂԹԱՄԱՐՑԻ

ԽԸ. — Դեսպանգ որ երեկ դա եեզ Աղիքանդը ի Մակեդոնէ,
թէ միտք ու բասար ունիս, /դարայ ահն բգեցգ կու հայէ,
դա պատվամաքե եղեալ նրանիւք բգեցգ առակէ,
ոչ Անտիգոնոս է դա, ևշ իշխան զոր միտք էո կարձէ:

ԽԹ. — Աղիքանդը յուսովն եկիլ, յիմաց զայն խորհուրդն ի մըտին,
ըզՊարասանկայ խաւսիլն, ի յականց պարսից արքային.
զըմբանակն ի յափն եղեալ, գուռն ելա, ի յասպարիսին,
ու խողսողեց զայն ծառայն, որ ուներ զլյա մոնղոլինին:

ԽԸ. — Պահակըն Ֆրիար կանչեց, ազդ արար զընդիցն ամենին,
զօրականնն ի ծի հեծանն, ըռազմուլ ի նես զընացին,
նա զգեւելին առ ինքն մեներ, անցաներ ի մեջ հանդիսին,
ու անապարեւ առ ձին, որ կապած կայր յարմաւենին[6]:

ԽԹ. — Խիստ սրմիտեցա. Դաւենի, ընդ փախուստն Անտոգանիսին,
յոլով նախատեց զամին, զնախարաբն ի բազմականին.
ասաց կու կամիք ինձ մահ, որ տիրք Մակեդոնացին,
թէ չի մին մարդն ե՛ր կարե զերծանիլ յանց մեծ հանդիսին:

ԽԸ. — Զանայ ուսուով ձի հեծիր, յոլով դասի ելան ի հետիդ,
ու կամին ի մեջ ածել ու զօրօն հանել զքո հոսդիդ.
ասաց թէ ես յոյս ունիմ, որ չվախեմ ի յայդ պատենիդ,
հաւել թէ արզել ընճմի, Մըրնզայ ալիք մեծ զետիդ:

ԽԸ. — Այ ձի, թինձ աղեկ առնես, զիս ի յայս երկրս խալըսեա,
առնուս յիմ հեծելն երթաս, ւի յանհաւն զետէն զիս հանես,

ԽԸ. — 1, որ եկ, գ.

2, պասար, գ.

ՀԱՅԱՆԳՐԵԲԻՆ ԳՐ. Ա. Գ.:

ԽԹ. — 1, Աղէկանդրըն յուշովեալ ւ իմացել
զիսորուրզն ի մըտին, թէ ի յուշն,
գ.

2, ըզՊարասանակայ, գ.

3, ըզմբանակ = կթզայ, Ա. լու.

3, ըզմբանակն ի յանդն եղեալ, գուռն
եղեալ ի յասպարինին, թէ Ըզկթզայն
+ + + յասպարանին, գ.

3. էջ 347 ամբողջովն դրասուած է կափա-
ներով, սրինց վերե կայ երածշառ-
կան առ երանազը. զըայս ներքինքս
ամեն նղին տայց»:

Լ. — 1, Փիքեատ, թէ:

2, եւ կամիւրն ի հետ, թէ:

4, էր յարմաւենին, թէ: յարմաւենին,
գ.

Ա. — 1, Բայց իսկստ աբրտմեցա դարեհն,...
Անտիգոնոսին, թէ:

4, մի, ... ի յայս հանդիսին, թէ:

Գ = Ա:

Լ. — 1, յաւա ի ծի, եկին, եկին, թէ:

2, կու կամին ի մէջ առնուլ, ու չար-
եաւը, թէ ի հանել ետքէն աւել-
ցուած, գ.

3, սակ ... ու չվախեմ, ու վախեմ, թէ:

4, արզելը ... Ստորանկայ, թէ: այլեւ
թէ արզել թէ արզելը, գ.

Լ. — 1, արնես, թէ թէ ինձ, թէ չունի, գ:
խալիսեա, գ:

2, առնես իմ, ... դարեհի զաւրացն
ազասեա, թէ: իմ, ւ իմ, գ: դարեհ
ի զօրաց ազասեա, գ:

զամեն մանիքակ տամ ֆեզ, հաղրէվարդ ինչ որ դու ուտես,
ու փառք արաշին տամ են, որ յաշաւան ընտիր լուժով ես:

Լ. 9. — Վայ Աղքամանց ասեմ, թէ գիտաց պարսից մեծքն զիս,
ուստի ի բալակ անկայ, ու դիպայ մեծ փոտորակիս.
Երենեկ տամ թէ զերծանին, եղանեմ ի դուռն դարզանիս,
ես փառք Աստուծոյ ասեմ, որ յերկիրն իմ այլ տանի զիս:

Լ. 10. — Այ իմ աննըման աւլսան, երանի են բախտին ես տամ,
եւ զիմասուրինըդ են զաշուրին սրբիդ զարմանամ.
թէ ոնց իշխանցի զընալ առ Դարեն ես ի վայր մընամ,
աւրինեալ Աստուծոյ անունն, որ տառ ւերե ողջանդամ:

Զեռ. թղ. 16ա.

Լ. 11. — Դարեն յիմ յարունա ընզաւ, ինձ կըրակ անէկ վառեցի,
անցած ու զնացած բաներ ինձ ու նոր հեծել զուգեցի.
զեմ խաւսին և մարալ բերած, որ ասցած է խիս խելօքի,
թիւր ձեռաց ածած մախիրն ի զըխոյն խսկի չի բափի:

3. հաղրէվարդ ինչ որ դու ու, չունի, թ:
Դու, ետքէն աւելցուած, թ: զինչ:
ե թ: զամենայն որ մանուշակ, թ:
Դուն, թ:

4. աւելց. թ ե:

Լուսանցքին թ. Աղ. 4 (էջ 115): Գրիգորիսի,

8 (էջ 135):

Լ. 12. — 1. Աղէքսանդրի, . . . տէրըն զիս, թ:

Աղէքսանդրոս, թ:

2. բալակ, յականան, . . . փաթերակիս,

թ: փաթերակիս, թ:

3. երնեկ թէ ինձ զերծ լինէր, ելնէ ի

զուսն ի դարեհիս, թ: . . . դարեհիս, թ:

Լ. 13. — Գ Ա :
Կափախու վերե կը կարգացուի ոի Դրէգորիս
կթղկուց (թ. էջ 351):

Լ. 14. — 1. իմ արհս անկաւ, թ ե: արիւն ընկաւ:

4 թ:

3. ի մաթալ բերած, և ասացած է իիսոս
խելօքիսի, թ ե: ասացած, թ: ասած,

4 թ:

4. թիր ձեռաւքն . . . ի զըլուխն, թ ե:
ձեռավ, թ: թէ իւր, թ:

Լուսանցքին թ. Աղ. 4 (էջ 116): Գրիգորիսի,

8 (էջ 135):

- Լ. Ե.** — Դու զեզ մեծ կարձեիր, հաւասար ասուածոց նրման,
այսաւ ես դու յոյժ պրսմել ու հասել ի դուռն ի մահուան,
Աղեխաննդր յերկիրդ եկել ու հասել զեմ ևեզ յանդիման,
եւ զօրքն են յերկայս դարձել, կու կազմեն ևեզ դարան մահուան:
- Լ. Զ.** — Աղեխաննդր դիւրաւ տրեաց աշխարհին Պարսից եւ Մարաց,
զբացն ու զգաւազան առեալ ի յերկիր նոխաբար փալիքաց.
զեղեցիկ յաւրինուածով զբագաւորութիւնն իւր ուղղեաց.
իօխանութիւնն ոչ ուստե՛, յևսուծոյ, Պաւլոս Վըլայեաց:
- Լ. Թ.** — Անունն յիրաւիք է եռ խեցգետին ու դառնատեսիլ,
յան աշխարհն որ դու լինիս, աննեղեղ ու զարգատեսիլ.
կամ ում տանուտեր լինիս, վայ զարին ցարմնատեսիլ,
ով որ ծընանի ի ենզ, բուռուու, բատախս, սախրադիլ:
- Խ. Խ.** — Վայ այս Պաւուսի ասեմ ու զշնդիկս ուներ սա բոլոր,
հանց ոսկի արոն ուներ, որ չուներ ոչ ոք բազաւու,
տաս մի պարոնայք լիշխանի յափն ուներ զինչ հաս մի խրնձոր,
Յալան իւրն ի սիրս եկաւ եւ արար զինչն երկու կըսոր:
- Խ. Ա.** — Մեր մերկ ի մօրէ ծընաք, ու մերկիկ կանք յաստրուցիս,
մերկանդամ ի հող մըտեսին, յաշխարհիս չունին տա կարիս.
ողարմ ու լայի բազաւոր, դու հանց ե՞ր նեղեալ ցընուիս,
յօրժամ որ ենզ ման տիրէ, ես ի մեր հողըս հեալիքիս:
- Խ. Բ.** — Արեայն ընդ հոսան ասաց, խնճրեցիք զոր ինչ եւ կամիք,
ձեզ ուուք եւ պարզեցի մերկեմ, հանց որ դուք սրավ հաւանիք.
անդին միաբան գոշեն. բէ առենա զոր մեզ երախսիք,
տուր մեզ դու անմահութիւն, որ բընաւ այլ ոչ մեռանիք:
- Խ. Գ.** — Աղեխաննդր յայտնի ասաց, քի ես մարդ եմ մանկանացու,
զայդ իշխանութիւնն չունիմ, այդ է զործ մեծին Աստուծոյ:
Խմասունին յարժան ասեն, երբ դու մարդ ես մանկանացու,
այդշափ տաժանիս ընդէ՛ր, եւ ենշես զարիւնս ամենու:
- Խ. Դ.** — Այս Սեսոնեուսիս արթիլայ, որ եր սա մեծ աշխարհակալ,
արձան ե՞ր կանգնեալ սրմա, հաստառուն եւ անշարժ մընալ.
ընթերցեալ Աղեխաննդրի, զսխնչելի զործըն նիացեալ.
անդին ասաց նաև կազմել, արժային ի յազօրսըն կալ:

- Լ. Ե.** — Գ = Ա:
Հաւանցքի վրայ Գր. (Ա. Բ. Հ. 88Բ):
Լ. Հ. — 3, յասուածովք, Գ:
Հաւանցքին Գր. (Ա. Բ. Հ. 94ա):
Լ. Թ. — Գ = Ա:
3, կամ ում, երբ որ, Ն:
4, ... թշուաւաբախու ու ասիտաղիլ,
Ն:
Վերջին ասկի երկրորդ մասին, պարսկերէն
բառերը կը թարգմանուին, ձառագեմ, վասա-
բախու, կարծրասիրու:
Ի. — 1, Պովուսին ... որ ունէր զշնդիկը
բալոր, Ե: զշնցուաստան, Կ:
2, ոչ որ, Գ:
3, իւնինոր, Ե: յափն, Կ:
4, Փելէքն ի յեւր սիրսն ելաւ, լուք

- արաւ ... Ե: իւնի, Երբ, Կ: Եւ, լուկ:
Կ:
Հմա. Ֆ, Էլ 219 տող 50-57:
ԽԱ. — 1, ու մերկ եկաց աստենվորիս, Բ:
2, մըտեսեց, ... տա, մեք, Բ:
3, այ ողորմելի թագվոր, ... ցընուիս,
վարանիս, Բ:
4, զոր վաղն անազան մեռնիս, և ի մեր
հողըն ... Բ:
Գ = Ա:
ԽԲ. — Գ = Ա:
Հաւանցքի վրայ Գր. (Ա. Բ. Հ. 115Բ):
ԽԳ. — Գ = Ա:
Հաւանցքին Գր. (Ա. Բ. Հ. 115Բ):
ԽԴ. — Գ = Ա:
Հաւանցքին Գր. (Ա. Բ. Հ. 118Բ):

ԽԵ. — Գազանին յանառակն ելին, ինձ, առեւծք ւրոբնկեղեւրին,
վարագի չափ զրւարակին, կարնաղիք ուսմամբ վագերին.
Եղանակը եւ փեղք ելին, կերպարանք ըրնակաւալին,
վեցունեակ եւ փոկունեակ լիկնեալ զի շուր բմպէին:

ԽԶ. — Դեմքն եր այլադիմք նոցին, ընդ զաւրացքն մարտբնչին,
ինեւ անդ կամ եւ կրուի, եւ բրնդուն ի մէջ բանակին.
ցառուցեալ Աղեխանդրի, եւ յանառըն հուր վառեցին,
ուսանք հըրակկ եղին եւ զոմանս սրով շարդէին:

ԽԵ. — Այս բըռնաժանի զազանս աւրինակ եր սատանայի,
ու յանկարծակի հասեալ ասա արար արեան նապաղի.
ամբոխըն դրկուրդ առեալ միջնցին բոլոր բանակի,
ու նետի հարեալ եւ սրով խողլողեալ արէին ի գետի:

Զեռ. թղ. 22ա.

ԽԶ. — Կենդանի այլ չենք լըսել, ու անունն է բըռնաժանի,
հանց չար ւաննեղեգ դիմօք եւ անձամբըն յոյժ աննոռնի,
մարտբնչող եւ պատառող, աւրինակ եր սատանայի,
յոլով վիրաւոր արար, իզ անձինք մեռանի:

ԽԵ. — 2, ուռամք, Գ:

4, գիպոտնեալք, Գ:

Լուսանցքին Գր. (Ա. թղ. 119ա):

ԽԶ. — 2, թընդիւն, Գ:

Լուսանցքի գրայ Գր. (Ա. թղ. 119Բ):

ԽԵ. — 1, է, թե: յօրինակ է, Գ:

2, շառք, ԹԵ:

3, ամբոխըն գեղով գեղեալ, . . . ԹԵ:

ՊԵՂԵՐԴ, Գ:
4, և հարեալ նետիւ, ԹԵ: բարձին ի
միջի, թե կ: և, չունի, Գ:

Գ=Ա, Գ=Ա:

ԽԵ. — Գ=Ա:
1, լընկր, Տ (էլ 762):
Լուսանցքին Գր. (Ա. թղ. 119Բ): Քառեակին
նըրքեց կը կարշացուի. ամիեղնիրի հան ծա-
ղիկնիւնը գեղունը:

ԽԹ. — Ուր կանգնեա հրճից չափով, աղւեսուցն ի վեր վազելով,
ի յաւազկուտին կացեալ, դէմ զօրացըն ներերալով,
երիս ճնշդ լեզու զոյով, մաքար ազաք քրծնելով,
ժանօքին պատառէին, աներկիլ ի զօրքըն զալով:

Դ. — Նախախնամութիւն վերին, դու տարծող երկնից կամարին,
մի եւ անկարօս, անման, անորակ, անձեւ, անմարմին.
եւ ու հրամանացդ անեղ, ամենայն եղեալք հնազանդին,
անունչ, անհոգի ծառեւ բանական ձայնի կու խաւսին:

ԽԱ. — Արի եւ բազանց հրզաւը, որ չըկայ յաշխարհս ենց նրման,
փառք այն արարչին ասեմ. որ երես ենց միտք զանազան.
քեզէս փոխեցիր զանունդ եւ առիւ ձեւ ծառայական,
Կանգուզէս կարծիս առել, ծունց ածէ ենց արքայական:

ԽԲ. — Դու պատեցիր ըզկինդ, ւարաւեր տուրս երախտական
դա առ ենց ծառայ զբրւի, զեկոց տանի մօն իւր յանդիման.
հանց տուրս ու խրլար առնուս, որ անձինդ ու լիցի արժան,
ես յևսուած ունեկ ունիմ, և յիւր անունն անեղ վերնական:

ԽԳ. — Խմաս ու խրաւա տայ ինձ, որ չդառնամ յեսոյ փոքիման.
ջպանմ քէ կարեմ խակի պատել զիարողն սիրական,
ուրախ առնեմ զմայրըն ու, զկանդակէ տիկինն աննրման,
յորժամ տեսան զիարսն իւր, ես խրնդայ սրտիւ լիական:

ԽԴ. — Այ իմ աներման սուրտան, ես առուրդ ու կենդի յերկարի,
ու նանց զօրաւոր լինիս, որ ամեն աշխարհ հաւանի.
քէ պատեցեր ըզկինդ, անցուցեր ըզմուրս ի սրտի,
ես զինչ յևսուած յոյս ունիս, բոզ ամեն բարով կատարի:

ԽԵ. — Ասաց մատրուակ զինոյս, որ զկրիխայ ի ծեռն է առել,
առէկ բմբեցէկ զզինիս, ու հերէի երէկ զրուցել.
յերկար հանապարհ ունիս զբնալու ւս անհոգացել.
զայս տիկնոց մըօօն ասէր, որ վախէր բզնա սպանանել:

ԽԹ. — Հուսանցքի վրայ Գր. (Թղ. 121 ա):

Ե. — Գ = Ա:

2, անձեւ, անձն, կ:

3, և երամանաց քոց . . . կ:

Հուսանցքին Գ. Աղ. 4 (Էջ 126): Տ ևս ունի
Գրիգոր Ավել. (Էջ 762):

ԵԱ. — 1, հրպար, նըման, թե կ: ի քեզ, կ:

2, . . . քեզ խելք աննըման, թե կ:

4, կանտառէէ, . . . առեալ, թե կ:
ծունար, կ:

Գ = Ա:

ԵԲ. — 1, թէ . . . ըզկինն, անցուցեր զսէրն
. . . թե կ: բզինի, զչինն, կ:

2, զին, ու, թե կ:

3, խիլայ առնէ, ուց սր քեզ վայլէ ար-
բական, թե կ: խալաթ, կ:

4, առ ԱԾ ունետ . . . թե կ:

ԵԳ. — 1, յես, ի յետ, թե կ: իմաստիւ, եկ:

2, պատեմ, թե կ: տիրական, կ:

3, զմայրըն քո ուրախ առնեմ, թե կ:

4, Ասինք թ. օրինակէն, սրուն համա-

ժայն են ն կ: Ա. ց չունի այս տաղը: Գ և չունի:
ԵԴ. — 1, կեանք, թէ գեկ աննրման, զաւրա-
ւոր, գ:

2, զօրաւը, թագաւոր, թե կ:

3, ըզկինն, . . . ըզնուցըն սըբարի, թե կ:

4, նա, լունի, թե կ:

Հուսանցքին Գ. Աղ. (Էջ 117):

ԵԵ. — 1, զինուն, որ զկըթիան . . . էր առ-
եալ, թէ:

2, զինի, . . . ասէ զըբուցեց, թէ: ա-

ռէք, թ:

3, յերկար և բազում հանդաւ զնալու-
էք անհոգացել, թէ:

4, զայս առէր տիկնուն յանէն, կու վա-

նէր թէ զնս սպանանել, թէ:

Գ = Ա:

Հուսանցքի վրայ Պղին, (Գ. Էջ 410):

- ՎԶ.** — Գիօթրա յերազին տեսայ, որ կարկուտ երեկ յիմ վերայ,
յիմ քազնի ի զիսոյա անկալ, ևս անիւ յոյժ զարհուրեցայ,
եւ սիրս և տրուտմ գուռձել, զի մասուն նորան կ'երեւայ,
Նախանամառութիւն վերին, խան զգեստ ինձն նարակ չըկայ:
- ՎԵ.** — Այլ ուրախ կաց եւ խրնիվայ, զի դժմարըն դիւրին դառնայ,
հանգիր յամենայն հոգսէ, խընդարով կեանքդ յերկարանայ,
անցաւ անցրնոր կենաս, խան գորորդ լուսին մրօսակայ,
մեր ուռւշ ու հոգի ես դու, Աղեքսանդր արքայից արքայ:
- ՎՃ.** — Անբախս կարի խիստ լրիսա, միք ծնունդ ես սատանայի,
զայդ աշխարհակալ պարոնդ կու դեղես ողորմ ու լալի.
Ուղղոս չես գործեր բարի, դու կրցորդ ես սատանայի,
յաշխարհս եւերուն կենաս, անձեալ զաւակ գեհենի:
- ՎԹ.** — Ինձ անց ուժ ու քեւ պիտեր, որ բըռչի զինչ հաւ բեւաւոր,
ի յիմ հաղան երայի, տեսանի զմայրն իմ փառաւոր.
միք օջաներ այս հուրս ի արտես իմ կըսկըծաւոր,
որ զիս ի զաֆազ ածեր՝ կու խոց զինչ օձ բռնաւոր:
- ՎՀ.** — Աղջեցիք ի տուն Պարսից եւ ասէք հաւարն իմ Դարենի,
դուստրըն ու եղուկ գարձան եւ լալու եղիւ արձանի.
երազ զիս անտէր այս այսուր Աղեքսանդր արքայն հրաօալի,
ի նող լի ասպան իջնու, որ ազանցն է սարսափելի:
- ՎԱ.** — Ի զնալդ ես յեկիր հեռախ, զալստեանդ ես ակն ունեի,
այդ ես սոսկաի սիրոյդ տառապեալս չեղէ արժանի.
պատենի ու պատան չէ իսկի քէ կայսեր կին այլում լինի,
ես այլ մեռանիմ հետ ենզ իմ փառաց պըսակ պանձալի:
- ՎԲ.** — Արշայս ի ՏԱԿԱՆ եկեալ, որ ուներ շատ մի հայրենի,
այն մարդն որ զախարհս ուներ, նա պառկեր ի թիզ մի եւկիլի:
-
- ԵԶ.** — 1. յերազիս, ԴՅ. հեկը, Յ:
2. ևս անիւ, աւիւ, ՅՆ:
3. . . . քան գքեզ ա՛յլ ինձ ճար չկայ,
. . . .
4. լուսակի վրայ Գր. (Ա. ԲՂ. 147 թ. Գ. Էջ 61):
- ԵՒ.** — 1. Աւրախ կաց և զու խնդա, զի դժարն
. . . . ՅՅ. . . .
3. և անցեստ, ԳՆ. . . .
- Լուսակի վրայ Գր. (Ա. ԲՂ. 147 թ. Գ. Էջ 61):
- Դիզուրիսի է (Յ. Էջ 122): Աւոզելի է Ե (Էջ 67-8):
- ԵԸ.** — 1. անբախս ու խիստ լերը ես զու,
միթէ . . . . ՅՅ. . . .
2. կու զեկն, յէ՞ր խացես, ԲՅ:
3. . . . չգործեցիր սուկիզ, չար առասկ
ամեն ծառայի, ԲՅ: զործել, Կ:
4. Բոզ զիսիս անզերի քառի, որ զե-
զին ճարըն հատանի, ԲՅ: երեսում,
. . . .
- ԵԹ.** — 1. Հանց, ԲԴ ԵՆ: Բըռչէի, ԱԵ ԿՆ:
ինձ անձն ուժութեան պիտեր ուր
թոշի . . . . Տ:
2. ես ի յիմ . . . երթի, ԲՅ: առանէի . . .
ԲԴ ԵԿ: ԿԵԶ Մի ի յիմ քաղաք երթի,
Կ: Տեսանին, Ն:
3. Հուրս, որ իմ սիրոս է կասկածաւոր,
ԲՅ: որ ի յիմ սիրոս է կակածաւոր, Կ:
4. իսպաս, . . . թիւնաւոր, ԲՅ: Ղա-
ֆաս, ԳԿ: կու խայթէ, Կ: զինչ օձ,
քան զաւէ, Ն:
Քառեակիս վերև, որ Գրիգորիս կաթողիկոսէ
ասացեալ ի յարքայի բերնէն» (Ա. ԲՂ. 156 թ.
Տ. Էջ 762. Ն. Էջ 68):
- Կ: — Գ=Ա:
1. տունն, . . . ասացէք հօրն իմայ, Կ:
2. լալոյ, Կ:
3. իսկէնտէր, Կ:
4. այսօր, որ, Կ:
Լուսակի վրայ Գր. (Ա. ԲՂ. 159 թ. Գ. Էջ
398. Կ. Էջ 122):
- ԳԱ. — 1. անէի, յետոյ աւելցուած է, Գ:
3. պատն ու, մառու, Կ:
4. . . . հետ քեզ մեռանիմ, իմ փառք
ու պատկ, . . . Կ:
Լուսակի վրայ Գր. (Ա. ԲՂ. 159 թ. Գ. Էջ
398. Կ. Էջ 122):
- ԿԲ. — 1. Արքայիս տապանն եկի, . . . Բ: ի
տապանի եկն, Կ:
2. այս մարզ . . . առ պառկել ու փող
մի չունի, Բ: նա պառկել է ի թիզ
մի անց, որ ունէր աշխարհն ի ձե-
ռին, Կ:

յիւրմեն ես հարցուկս եղայ թէ այդ տեղդ ո՞նց է ենց ներիք. դարձաւ ու զուազ եսուր. թէ ներիք ու տա մ'աւելիի:

- ԱԳ. —** Այ իմ միաօր որդեակ, Աղեքսանդր նրաւու մեծ արքայ, շեղէ արժանի տեսոյդ, վայ բո մաւրա Ռումանիակայ. ոչ բան ի բերենք լրւայ, ըլիմ սրի մեջրս կայ եարայ, ու ցաւոցդ ես դեղ առնի կամ հայֆիմ բերի, բէշարայ:
- ԱԳ. —** Զայդ որ բրոնեցիր ձեռօք, պինս պանէ որ զեզ չանոնկէ, ուղորդ Աղեքսանդր է դայ, հաւատայ Դարեն ու լրսէ. մրանս վասն այնու երեկ, որ ոչ ով զդա չի ճանաչէ, տա պատզամ վրնաս թետէ, զիւր բանն ինքըն հասլըցընէ:
- ԱԵ. —** Ե չարի ես ենց ոնց աւտամ, երբ չունիս զոյ ոչ մատեւոր, ոչ զավլ ոչ երդում ունիս, զի բո սիրտն ի խփս ենճագաւոր. զով որ կամենաս այսաւը կու դիմեա տասոց բաւալոր, եւ վաղըն ձբգս յաշից, հաւատար մոխրոյ եւ մոյր:
- ԱԶ. —** Մարգ որ այլամ չար կազմէ, իւրում լերգին իսկ կազմէ, հորեն զոր փոք այլոց, իւր անձամբն բզնա լընէ. զինչ նիկլուսն խորհեաց արքային մեծին Փիլիպակ, նոյնին խայտառակ եղիւ, սպանաւ յեղեկսանդրոսէ:
- ԱԷ. —** Ո՞վ Խամենիաս երգիչ, որ բնարաւ տաղիւ խօսեցար, առասպեսախօս բանիւ զմեծ արքայն շարժեցիր ի չար. զինչ տան կամ օգուտ եղեւ տա խնդրոյդ ոչ եղեւ ձեզ նար, հազար եղուկ ձեր խելացն, որ յառաջ դուք չեղիւ խոնարի:

Ն. ԵՊԱ. ԾՈՎԱԿԱՆ

3. հարցունք եղայ, այդ տեղդ ո՞նց եղաւ . . . թէ հարցունք եղայ, թէ այդ տեղն մ'ըսկէ է քեզի, Կ:

4. դարձաւ զատասիան երետ, . . . թէ շեւապ տուեց թէ երթիք է և չատ առելի, Կ:

5 = Ա:

Լուսանցքին Գր. (Ա. Բ. Ղ. 160 ա, Կ, Էջ 123).
ԿԳ. — 1. որդի, Կ Մ:

2. մօր ք Ռումանիայ, Կ Մ:

3. թէ յիմ, Գ ի, մի, Կ Մ: թէ սրտիս մէլիս, Կ Մ:

4. հաքիմ Գ ցաւուզ . . . տանէի կամ հէքիմ բերէի բէտարայ, Կ Մ:

Լուսանցքի վրայ Գր. (Ա. Բ. Ղ. 160 թ): Համաձայն շենք Մ. ի ենթագործեան (Էջ 237 Ժ.):

ԿԴ. — Առաջ ենք թ. օրինակէն (Էջ 492):

1. մեռոքզ, . . . լւակէ, Կ:

2. ուղղուրդ . . . զու լսէ, Կ:

3. չի, չունի, Կ:

4. հասկնէ, Կ:

ԿԵ. — Առաջ ենք թ. օրինակէն (Էջ 505):
1. ի՞յ չարի, ամ քեզ ո՞նց աւատամ, . . . զով ո՞վ . . . Ֆ:

2. զաւ, ոչ երգուն . . . սիրտ . . . Ֆ:

3. կամենա, կու սիրիս, Ֆ: զընեն ի յոսկի աթոռ, Ֆ:

4. յեղուց կու ձղիքս յաշից, հաւատար ընկողուն մոխրաւոր, Ֆ:

Այս գտանքին ազրիւրը կը թուի ըլլալ Ֆրիկի ծանօթ եղբարուսած (Էջ 218):

ԿԶ. — Առինչ Գ. օրինակէն (Էջ 275 լո.):

Լուսանցքի վրեւ կայ Գրի.:

ԿԵ. — Առինչ Գ. օրինակէն (Էջ 318 լո.):

Քանեակին վերէ կը տեսնուի Գրի.: